Napsal uživatel Belmondo
Čtvrtek, 11 Září 2014 17:24

Dnešní básnička i próza je od jedné autorky. Společné mají téma, které se v trapsaveckých pracích objevuje v různých obměnách už řadu let. A tak vždy záleží, jak se dotyčný autor dokáže na věc podívat svýma očima nově a nápaditě. Jak se podařilo v tomto případě, máte možnost posoudit sami.

Příjemné čtení

Óda Ešusu

Jsem starý. Ó hladovče.
Však překrásné to uši mám.
A stačí chvilka, jenom chvilka.
Líbezně Ti zazpívám.

Co na tom že jsem zvenku černý,
Zevnitř správná patina.
S konzervou či hrstí čaje,
Rituál se začíná.

Už tvůj děd mě kdysi vozil
A tvůj synek bude též
Že jsem celý otlučený?
Lepšího tu nenajdeš!

Takže přilož trochu klestí
Ty víš jak a ty víš kam
Připrav hrnek. Ó ta vůně.
Slyšíš? …..Už ti povídám.

Jana Jančí Sloupová

U nás na půdě se dějí věci…

V - Hele netlač se jo?
C - Kdo se tady tlačí frajere? Jenom kvůli tomu že jsi byl koupený v Ármy šopu ze sebe nemusíš dělat hogo fogo. No jo to jsou ty mladý. Prej kosmický technologie, prej nepropustí vodu. Prej prodyšný. Ale přijde mráz nebo žár a jsou namydlený co? Nic neříkáš? To je dobře. Jen mlč. Takové poctivé celtě, jako jsem já, stejně nesaháš ani po kotníky.
V - Cože? Po kotníky? Hele ty jsi asi nebyla dál než za nejbližším kopcem co? To já už zažil jinačí akce. To bych ti mohl vyprávět. Třeba tenkrát když byla ta strašná bouřka. Spali jsme tenkrát na pláni, široko daleko žádná skrýš. Všechny stany to strhlo. Ale mě se to vůbec nedotklo. Můj kamarád spal jako nemluvně. V suchu, v teple, v pohodě.
C - No jo…. To bylo jednou. A slyším to od tebe už alespoň po desáté.
V - A co tenkrát když byla obleva? Tam jsi přeci taky byla ne?
C - No jo, tam jsme měli oba co dělat.

V - Tak vidíš. Na začátku víkendu to vypadalo, že bude takový krásný zimní vandr. Stromy obalený sněhem. Jen to jiskřilo. No a pak prásk. O půlnoci kap, kap, kap a ze stromů to začalo pršet jak z vodopádu. A během dvou hodin bylo na zemi dvacet čísel. Ale vody. To jsme se tenkrát snažili oba a stejně jsme pak byli rádi za tu starou čekárnu s kamínky a za tu moc milou paní výpravčí. Teda já kamna moc nemusím, ale pro tebe to bylo žůžo.
C - No jo, ty nesnášíš vedro a kamna vůbec ne. Ale zase jsi byl suchý jedna dvě. A já jsem se klepala ještě druhý den.
V - Jo na to vzpomínám moc rád. Jo a víš ještě, na co vzpomínám rád? Na to jak jsme se prvně potkali – jak jsme byli oba vykulený a jeli jsme prvně ven. To bylo krásný.
C - Hmmm. Myslíš, jak na mě vylili ten čaj?
V - Nééé. To néé. Myslím to, jak se do nás prvně zabalili oba dva. Ani spacák nepotřebovali. A jak nám bylo spolu dobře.
C - Jo a jim taky.
V – Mně je s tebou Celtičko vždycky moc fajn. Máš taková krásná očka, a jak příjemně voníš.
C – Ty jsi pěkný lichotník Vakouši. Napřed mě divže nevystrkáš a teď se lísáš.
V – Ale no tak. Do víkendu je ještě daleko…
C – Hi hi … tam ne, tam to lochtá.
V – A tady?
C - Hmm, ale slíbíš mi, že příště budu v báglu hned nahoře? A že na mě zase nebudeš loudit historky od ohně?
V – Hammr, třeba nahoře. Hmmmmm.
……..
……..
……..
C - Nespěchej…….. Do víkendu je ještě daleko.

Jana Jančí Sloupová